

Czwartek, 29 marca 2012 r.

Europejski Fundusz na rzecz Demokracji

P7_TA(2012)0113

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2012 r. dla Rady w sprawie warunków ewentualnego utworzenia Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji (EED) (2011/2245(INI))

(2013/C 257 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, który złożył Alexander Graf Lambsdorff w imieniu grupy politycznej ALDE w sprawie warunków ewentualnego utworzenia Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji (B7-0391/2011),
- uwzględniając rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie polityki zewnętrznej UE na rzecz demokracji ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 2, 6, 8 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając swoją rezolucję z 14 grudnia 2011 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa ⁽²⁾, w szczególności jej ust. 10,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa – wymiaru wschodniego ⁽³⁾ i w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa – wymiaru południowego ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie rocznego sprawozdania w zakresie praw człowieka na świecie za rok 2009 oraz w sprawie polityki Unii Europejskiej w tej dziedzinie ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 kwietnia 2002 r. w sprawie komunikatu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczącego roli Unii Europejskiej w propagowaniu praw człowieka i demokracji w krajach trzecich ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (EIDHR) ⁽⁷⁾,
- uwzględniając umowy między UE a krajami trzecimi oraz zawarte w tych umowach klauzule dotyczące praw człowieka i demokracji,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 18 maja 2009 r. pt. „Wspieranie demokratycznych rządów: w kierunku wzmocnionych ram UE”,
- uwzględniając trzy zbiory konkluzji Rady: z dnia 22 października 2009 r. w sprawie wspierania demokracji w stosunkach zewnętrznych UE, z dnia 13 grudnia 2010 r. zawierające sprawozdanie z postępów w 2010 r. i listę krajów pilotażowych oraz z dnia 20 czerwca 2011 r. w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte P7_TA(2011)0334.

⁽²⁾ Teksty przyjęte P7_TA(2011)0576.

⁽³⁾ Teksty przyjęte P7_TA(2011)0153.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte P7_TA(2011)0154.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0489.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 131 E z 5.6.2003, s. 147

⁽⁷⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1.

Czwartek, 29 marca 2012 r.

- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 25 maja 2011 r. pt. „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie” (COM(2011)0303),
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji pt. „Partnerstwo na rzecz demokracji i wspólnego dobrobytu z południowym regionem Morza Śródziemnego” (COM(2011)0200),
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa przyjęte w dniu 20 czerwca 2011 r. na jej 3101. posiedzeniu,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji przyjęte w dniu 1 grudnia 2011 r. na jej 3130. posiedzeniu,
 - uwzględniając instrumenty finansowe Komisji o charakterze tematycznym i geograficznym dotyczące demokratyzacji i praw człowieka (takie jak europejski instrument na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (EIDHR), Europejski Instrument Sąsiedztwa i Partnerstwa (ENPI) itp.),
 - uwzględniając pismo z poparciem dla utworzenia EED, skierowane do przewodniczącego PE Jerzego Buzka oraz do wiceprzewodniczącej/ wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton, z dnia 25 listopada 2011 r.,
 - uwzględniając art. 121 ust. 3 oraz art. 97 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0061/2012),
- A. mając na uwadze, że powszechne prawa człowieka i demokrację zapisano w traktatach jako fundamentalne wartości Unii oraz zasady i cele działań zewnętrznych Unii,
- B. mając na uwadze, że art. 8 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej określa zasadę uwzględniania aspektu płci, gdyż stanowi, że we wszystkich swoich działaniach Unia zmierza do zniesienia nierówności oraz wspierania równości mężczyzn i kobiet,
- C. mając na uwadze, że w przyjętym przez siebie programie działania na rzecz demokracji Rada potwierdziła wolę zwiększenia spójności i skuteczności swojej pomocy, ale że nastąpił ograniczony postęp w tym zakresie,
- D. mając na uwadze, że Parlament z zadowoleniem przyjął inicjatywę ustanowienia Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji w swojej rezolucji z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie polityk zewnętrznych UE na rzecz demokratyzacji,
- E. mając na uwadze, że ustanowienie EED zostało poparte w piśmie skierowanym do przewodniczącego PE Jerzego Buzka oraz wiceprzewodniczącej/ wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton przez kilkoro wybitnych obrońców praw człowieka, w tym laureatów Nagrody im. Sacharowa Aung San Suu Kyi oraz Alaksandra Milinkiewicza,
- F. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie nie przełożyły jeszcze na działanie prawdziwie spójnego i strategicznego podejścia do zagadnień demokratyzacji, w ramach którego wspieranie demokracji uznawano by za kwestię autonomiczną,
- G. mając na uwadze, że wydarzenia „arabskiej wiosny” oraz wydarzenia w sąsiedztwie wschodnim ukazały potrzebę pilnego strategicznego zaangażowania ze strony UE względem krajów autorytarnych i krajów dążących do reform demokratycznych, które opierałoby się na nowym i odmiennym podejściu służącym przywróceniu wiarygodności i zapewnieniu terminowego wsparcia dla procesu transformacji demokratycznej, mając na uwadze, że ustanowienie Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji może być jedną z najbardziej wymiernych odpowiedzi UE na wyzwania demokratyzacji w naszym sąsiedztwie i poza nim,

Czwartek, 29 marca 2012 r.

- H. mając na uwadze, że kobiety odgrywają kluczową rolę w procesach demokratyzacji oraz są warunkiem powodzenia ruchów społecznych,
- I. mając na uwadze, że ostatnie wydarzenia w Afryce Północnej i na Bliskim Wschodzie pokazały, iż kobiety są determinującym czynnikiem przemian demokratycznych oraz że prawa kobiet są często łamane, a one same są bardziej zagrożone ubóstwem i marginalizacją w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym w swym kraju,
- J. mając na uwadze, że powstania w Afryce Północnej i na Bliskim Wschodzie podkreśliły pilną potrzebę rozwiązania problemu niestabilnych i niedemokratycznych rządów w państwach sąsiadujących z UE, gdyż ma to istotne znaczenie dla bezpieczeństwa i stabilności samej Europy,
- K. mając na uwadze, że wzmocnionemu podejściu do wspierania demokracji i praw człowieka, rozwijanemu w kontekście unijnej polityki sąsiedztwa i unijnego programu działania na rzecz zmian, musi towarzyszyć zwiększona zdolność do szybkiego, a jednocześnie spójnego reagowania na rozwój wydarzeń związanych z demokracją i praworządnością,
- L. mając na uwadze, że Europejski Instrument na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka na Świecie (EIDHR) koncentruje się na pilnych środkach na rzecz zagrożonych obrońców praw człowieka, w tym dziennikarzy i opozycjonistów, oraz na środkach długoterminowych uzupełniających istniejące instrumenty UE o charakterze geograficznym,
- M. mając na uwadze, że partie polityczne, wybitne osobistości świata polityki (np. dysydenci, opozycjoniści, przywódcy organizacji młodzieżowych), ruchy społeczne i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, sektor kulturalny oraz media (np. dziennikarze, blogerzy, działacze mediów społecznościowych i artyści), dążąc wyraźnie do demokratycznych zmian, nadal odgrywają centralną rolę w każdej demokracji i w każdym procesie demokratyzacji; mając na uwadze, że ze względu na brak środków, ograniczony mandat i długotrwałe procedury obowiązujące w ramach EIDHR wsparcie dla tych podmiotów było w przeszłości ograniczone,
- N. mając na uwadze, że Rada do Spraw Zagranicznych zatwierdziła inicjatywę utworzenia Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji (EED) mając na uwadze, że prace zmierzające do jego utworzenia postępują szybko i istnieje pilna potrzeba osiągnięcia porozumienia w sprawie szczegółowych aspektów operacyjnych,
1. kieruje do Rady następujące zalecenie, apelując do niej o:
- a) zadbanie, aby dzięki EED urzeczywistniło się bardziej strategiczne i polityczne podejście UE do wspierania demokracji przez zapewnienie odpowiedniej do kontekstu, elastycznej, terminowej i oddolnej pomocy, z możliwością szybkiego przeprogramowania, gdy jest to potrzebne do ułatwienia transformacji demokratycznej w krajach partnerskich;
 - b) wykazanie, że w celu osiągnięcia wyżej wymienionych celów utworzenie nowego funduszu stanowi bardziej odpowiednie i bardziej skuteczne rozwiązanie niż rewizja istniejących instrumentów, w szczególności EIDHR;
 - c) sprecyzowanie misji i wartości EED, aby zapewnić wyraźne kryteria wyboru beneficjentów, w szczególności w zakresie metodologii procesu wyboru;
 - d) położenie nacisku na spójność i skuteczność wsparcia UE na rzecz demokracji zgodnie z programem działania na rzecz demokracji w stosunkach zewnętrznych UE, a także nadanie EED w tym duchu odpowiednich uprawnień i struktury;
 - e) zwraca się do EED o zagwarantowanie poszanowania zasady krajowej odpowiedzialności za procesy demokratyczne, a także o to, aby budowanie demokracji odbywało się poprzez upodmiotowienie przebiegające od podstaw społeczeństwa aż do najwyższych organów władzy państwowej;
 - f) zadbanie, aby EED wspierał „głębką i trwałą demokrację” w krajach znajdujących się na etapie poprzedzającym transformację, w krajach na etapie transformacji oraz w krajach, które transformację przeszły, skupiając się przede wszystkim, choć nie tylko, na europejskim sąsiedztwie, a jednocześnie otrzymał ukierunkowane upoważnienia, które pozwolą mu na uzupełnianie środków wspierających demokrację przyjmowanych w ramach innych instrumentów i które leżą u podstaw wartości dodanej wnoszonej przez ten nowy podmiot;

Czwartek, 29 marca 2012 r.

- g) zdobycie cennego doświadczenia poprzez skoncentrowanie się w początkowej fazie (choć nie tylko) na europejskim sąsiedztwie;
- h) zagwarantowanie, że EED będzie odgrywał rolę synergiczną i komplementarną w stosunku do prac podejmowanych przez instytucje UE, w tym Parlament Europejski, państwa członkowskie oraz zakładane przez nie agencje i fundacje, ściśle z nimi współpracując, tworząc partnerstwa i unikając powielania działań; szczególnie w celu propagowania demokracji w basenie Morza Śródziemnego apeluje o zapewnienie komplementarności i ścisłej koordynacji działań z Fundacją im. Anny Lindh;
- i) zadbanie, aby EED zapewniał wartość dodaną przez uzupełnianie działań istniejących instrumentów finansowanie, a nie ich powielanie lub hamowanie, przy czym dotyczy to szczególnie EIDHR oraz Instrumentu na rzecz Stabilności; zauważa, że w stosownych przypadkach EED powinien inicjować projekty, które mogłyby być później kontynuowane przez EIDHR lub instrumenty geograficzne, tworząc platformę programowania, tak aby zapewnić spójność i trwałość w perspektywie długoterminowej;
- j) opracowanie dokładnej metodologii, tak aby zapobiec zachodzeniu na siebie instrumentów finansowych, złożonych struktur wspólnotowych i parlamentarnych (OPPD, ECG itp.) odpowiedzialnych za prawa człowieka oraz EED, i to jeszcze przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia;
- k) zadbanie na poziomie planowanie strategicznego, aby EED współpracował z pozostałymi instrumentami i strukturami UE zaangażowanymi w działania na rzecz praw człowieka i demokracji, zwłaszcza takimi jak EIDHR, Instrument na rzecz Stabilności, CSF i instrumenty o charakterze geograficznym; zapewnienie rzetelnego i przejrzystego zarządzania finansami oraz niskich kosztów administracyjnych i kosztów transakcji; uwzględnienie znaczenia metody wspólnotowej, w ramach której Komisja jest proszona o jak najszybsze dokonanie analizy, w jaki sposób instrumenty UE mogłyby w przyszłości prowadzić do zapewnienia szybszych mechanizmów reakcji oraz w jaki sposób i kiedy można by utworzyć fundusz powierniczy UE, jeżeli odpowiednie podstawa prawna zostanie ustanowiona w nowym rozporządzeniu finansowym; upewnienie się, że ewentualne objęcie budżetem UE finansowania EED nie odbędzie się kosztem już i tak ograniczonych zasobów EIDHR;
- l) umożliwienie EED działania na trzech etapach: na etapie poprzedzającym transformację, podczas transformacji oraz po transformacji, oraz w celu nadania impetu projektom oraz oddolnym innowacyjnym rozwiązaniom i ideom, które dotychczas nie mogłyby być wspierane przez UE ze względu na ograniczenia proceduralne lub ograniczanie ryzyka; kształtowanie EED w taki sposób, aby był on bardziej otwarty na ryzyko, przy jednoczesnym przestrzeganiu rozporządzenia finansowego UE;
- m) domaga się, aby zapewniono bezstronność misji obserwacji wyborów UE, uważa jednak, że w swoich działaniach na rzecz demokracji EED nie powinien uwzględniać takich misji;
- n) zwrócenie się, na wczesnych etapach finansowania w danym kraju, do szerokiej grupy potencjalnych beneficjentów, w tym kluczowych politycznych graczy prodemokratycznych (np. nowo powstających podmiotów politycznych, ruchów obywatelskich i niezarejestrowanych organizacji pozarządowych oraz związków zawodowych), organizacji prowadzących nadzór, organizacji zgłaszających zachowania nieetyczne, indywidualnych działaczy politycznych, podmiotów kulturalnych, nowych podmiotów medialnych (bloggerów i innych), organizacji obrońców praw mniejszości oraz zespołów eksperckich, aby umożliwić EED wspieranie bardzo różnorodnych lokalnych podmiotów dążących do reform demokratycznych; zapewnienie wsparcia wyżej wymienionym podmiotom oraz ruchom politycznym w sposób pluralistyczny;
- o) zapewnienie, aby w ramach EED specjalną uwagę zwracano na udział kobiet w procesie reform demokratycznych, wspierając organizacje kobiece i projekty w dziedzinach, dla których istotna jest problematyka płci, takich jak przeciwdziałanie przemocy, tworzenie zatrudnienia, udział w polityce, rozszerzenie równego dostępu kobiet i dziewcząt do wymiaru sprawiedliwości i edukacji oraz zapobieganie lub położenie kresu istniejącemu naruszaniu praw kobiet;

Czwartek, 29 marca 2012 r.

- p) uważa za istotne, aby EED oferował wielostronne wsparcie stowarzyszeniom w krajach znajdujących się na etapie transformacji ze względu na ich kluczową rolę w demokracji, a także aby mogły one przyczynić się do osiągnięcia konsensusu na poziomie krajowym;
- q) uprawnienie EED do przyznawania dotacji bezpośrednio docelowym beneficjentom, w sposób wolny od dyskryminacji i w konsultacji z delegaturami UE w terenie oraz, ewentualnie, poprzez fundacje polityczne i organizacje międzyrządowe prowadzące udokumentowane skuteczne działania w dziedzinie wspierania demokracji; szczególnie na początku zadbanie, aby przekazywanie środków finansowych za pośrednictwem było skutecznym mechanizmem umożliwiającym EED współpracę z partnerami w terenie, którzy dysponują niezbędną wiedzą i infrastrukturą lokalną oraz cieszą się zaufaniem miejscowej ludności; zauważa, że przekazywanie środków za pośrednictwem danych podmiotów – pod warunkiem respektowania pluralizmu politycznego na szczeblu UE, a także pod warunkiem działania poprzez głównych beneficjentów – zmniejszyłoby zarówno obciążenie administracyjne dla EED, jak i potencjalne zagrożenia;
- r) zapewnienie Unii Europejskiej możliwości wywierania politycznego wpływu odpowiadającego jej wkładowi budżetowemu; ustanowienie lekkiej, przejrzystej i politycznie reprezentatywnej struktury zarządzania, zapewniającej zrównoważony i efektywny pod względem kosztów skład przedstawicieli państw członkowskich i instytucji unijnych, w tym Parlamentu, oraz niezależnych ekspertów i specjalistów; osiągnięcie wyraźnej równowagi między autonomią i niezależnością EED a jego odpowiedzialnością przed fundatorami, a także zapewnienie jak najwyższego stopnia rzetelności finansowej w księgach, przy zachowaniu szczególnej ostrożności, aby środki finansowe nie były tracone z powodu korupcji oraz aby żadne środki nie zostały przekazane osobie czy podmiotowi, które mają jakiegokolwiek powiązania z organizacjami przestępczymi lub terrorystycznymi;
- s) ukształtowanie EED jako lekkiej, elastycznej i wydajnej administracyjnie struktury z siedzibą w Brukseli, o prostych mechanizmach przyznawania dotacji; od wnioskodawców nie należy wymagać przechodzenia uciążliwych procedur przetargowych; współudział finansowy beneficjentów nie powinien być koniecznym warunkiem wstępnym finansowania; dotacje należy przyznawać pod warunkiem spełnienia ścisłych i jasnych kryteriów, a wykaz beneficjentów powinien być publicznie dostępny, chyba że zagraża to ich bezpieczeństwu; należy wprowadzić zabezpieczenia zapobiegające nadużyciom finansowym i sprzeniewierzaniu środków finansowych;
- t) wyposażenie EED w odpowiednie kanały ustrukturyzowanej współpracy i koordynacji z podmiotami działającymi w Brukseli i poza nią; zapewnienie bliskiej koordynacji i konsultacji między przyszłym komitetem wykonawczym i personelem EED a Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ), Komisją i Parlamentem w sprawach związanych ze strategiami, celami i inicjatywami odpowiednich instrumentów UE, a także zapewnienie ustrukturyzowanego dialogu z delegacjami UE i ambasadami państw członkowskich w terenie;
- u) zadbanie, aby EED miał silne powiązania i konsultował się regularnie z grupami beneficjentów, nie prowadząc jednak biur regionalnych, a w zamian za to bazując na współpracy z delegaturami UE i organizacjami lokalnymi lub niezależnymi ekspertami i specjalistami, którzy zostaną poddani dokładnej weryfikacji stwierdzającej brak jakichkolwiek powiązań z organizacjami przestępczymi lub terrorystycznymi;
- v) zapewnienie wprowadzenia odpowiedniego systemu kontroli w celu oceny skuteczności wykorzystania przewidzianych środków;
- w) uważa, że jednak, że priorytetem powinno być ustanowienie EED jako zewnętrznego instrumentu finansowego UE w ramach instytucjonalnych Unii, tak aby zapewnić Parlamentu możliwość należytego wykonywania uprawnień prawodawczych i budżetowych w odniesieniu do wkładu UE i jej działań w zakresie planowania;
- x) zagwarantowanie, że wkład UE do budżetu EED będzie wnoszony w pełnej zgodności z zasadami dobrej praktyki finansowej i administrowanych przez personel przeszkolony w zakresie stosowania rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu UE oraz że Parlament będzie mógł prowadzić pełną kontrolę budżetową i prawodawczą, obejmującą monitorowanie i kontrolowanie przez władzę budżetową sposobu wykorzystania środków finansowych;

Czwartek, 29 marca 2012 r.

- y) zagwarantowanie, że Parlament będzie mógł sprawować rozległą kontrolę polityczną nad działalnością i planowaniem EED, oraz zadbanie, aby wdrażane przez niego środki podlegały kompleksowemu monitorowaniu i ocenie przez niezależną stronę trzecią, m.in. przez zapewnienie informowania Parlamentu o sprawozdaniach rocznych EED; zapewnienie Parlamentowi wystarczającego pola do działania, aby mógł on wносить wkład w fazie programowania, określać priorytet i strategiczne linie działania oraz dzielić się potencjałem twórczym i doświadczeniami państw członkowskich związanymi z transformacją w celu wsparcia procesów demokracji poza granicami Europy;
 - z) zadbanie, aby Parlament był zaangażowany i aby zasięgano jego opinii w ciągu całego procesu aktywizacji i wdrażania EED, poprzez m.in. politycznie wyważony dobór posłów do Parlamentowi zasiadający w jego zarządzie i komitecie wykonawczym; przeprowadzenie przeglądu składu zarządu w celu zadbania, aby państwa członkowskie były reprezentowane przez Radę oraz zwiększenie udziału Parlamentu w zarządzie tego instrumentu, tak aby zagwarantować właściwy poziom wpływu odpowiadający odpowiedzialności Parlamentu jako jednego z organów władzy budżetowej UE; umożliwienie Parlamentowi wnoszenia znaczącego i systematycznego wkładu w definiowanie wytycznych politycznych i strategicznych, priorytetów, oczekiwanych wyników i ogólnie przyznawanych środków finansowych, na których opiera się działalność EED;
 - aa) stałe monitorowanie wpływu i wyników EED oraz jego wartości dodanej w stosunku do instrumentów UE, a także stałe monitorowanie zrównoważonego charakteru finansowanych działań; wyciąganie odpowiednich wniosków i w razie konieczności odpowiednie dostosowanie jego rozmiarów, struktury, mechanizmu finansowego i odpowiedzialności organów wykonawczych; zapewnienie przekazywania Parlamentowi wyników takich ocen;
2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Radzie oraz, tytułem informacji, Komisji i państwom członkowskim.

Sprawozdanie w sprawie rozszerzenia dotyczące Serbii

P7_TA(2012)0114

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie procesu integracji Serbii z Unią Europejską (2011/2886(RSP))

(2013/C 257 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 2 marca 2012 r.,
- uwzględniając układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Republiką Serbii, w sprawie którego Parlament Europejski wydał zgodę w dniu 19 stycznia 2011 r. i którego ratyfikacja przez państwa członkowskie jest obecnie na końcowym etapie, oraz zawartą pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Serbii umowę przejściową w sprawie handlu i kwestii związanych z handlem, która weszła w życie dnia 1 lutego 2010 r.,
- uwzględniając decyzję Rady 2008/213/WE z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie zasad, priorytetów i warunków zawartych w partnerstwie europejskim z Serbią oraz uchylającą decyzję 2006/56/WE ⁽¹⁾,
- uwzględniając wnioski Rady do Spraw Ogólnych z dnia 28 lutego 2012 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 25 października 2010 r., w których zwrócono się do Komisji o sporządzenie opinii na temat wniosku Serbii o członkostwo w Unii Europejskiej, oraz konkluzje Rady z dnia 5 grudnia 2011 r. i konkluzje Rady Europejskiej z dnia 9 grudnia 2011 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 80 z 19.3.2008, s. 46.